

LBRIS | We know
books

MIA BARC

POVEȘTI DIN ALTĂ LUME

.....

TALES FROM A FARAWAY LAND

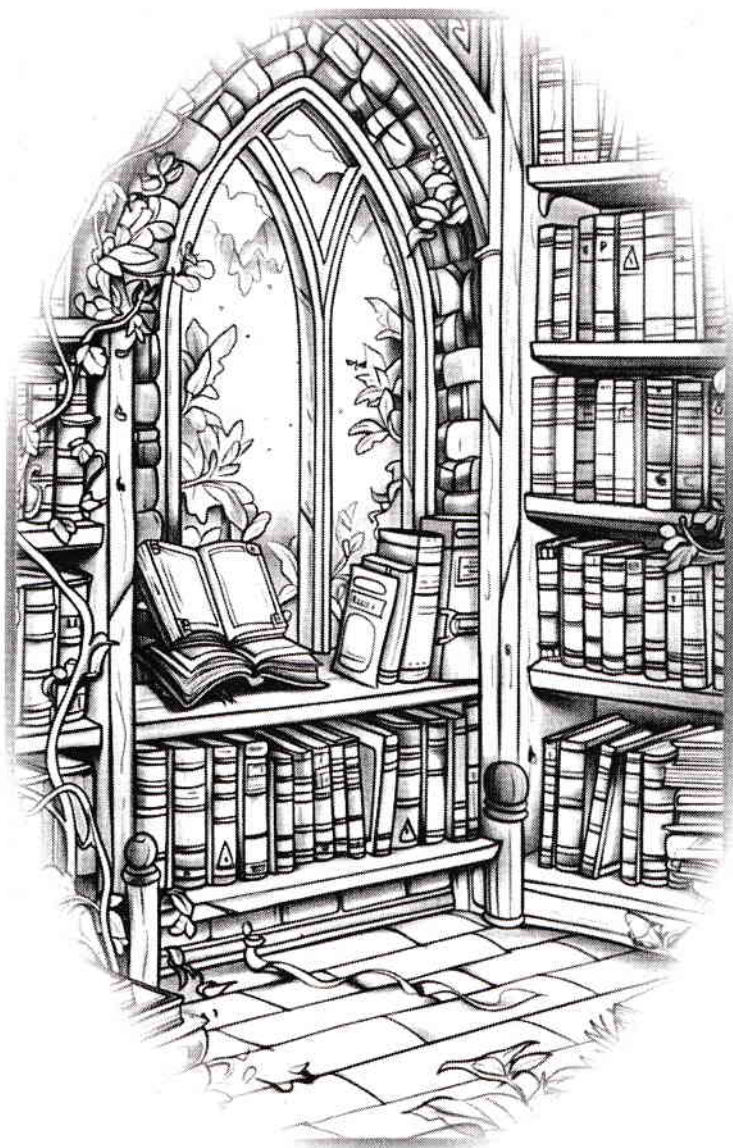
Seria

SECRETELE UNUI PUȘTI AFACERIST

| | |
|---|-----|
| 1. POVESTEA BIBLIOTECII FERMECATE / THE STORY OF THE ENCHANTED LIBRARY | 8 |
| 2. POVESTEA GRĂUNTELUI DE NISIP / THE STORY OF THE GRAIN OF SAND | 20 |
| 3. POVESTEA PIRAMIDELOR / THE STORY OF THE PYRAMIDS | 32 |
| 4. POVESTEA VÂNZĂTORULUI DE EMOȚII / THE TALE OF THE EMOTIONS SELLER | 46 |
| 5. POVESTE SPUSĂ DE BOLTA CEREASCĂ / A STORY TOLD BY THE CELESTIAL VAULT | 58 |
| 6. POVESTE A UNEI PIEȚE IMPERFECTE / THE STORY OF AN IMPERFECT MARKET | 70 |
| 7. POVESTE A VREMURILOR ÎN SCHIMBARE / THE STORY OF THE CHANGING TIMES | 86 |
| 8. POVESTE A POVEȘTILOR NOASTRE / THE STORY OF OUR STORIES | 100 |

LBRIS

We know
books



Cei care sunt suficient de nebuni încât să creadă că pot schimba lumea, vor fi cei care o vor schimba. – Steve Jobs

POVESTEA BIBLIOTECII FERMEGATE

THE STORY OF THE ENCHANTED LIBRARY

The people who are crazy enough to think they can change the world, are the ones who do. – Steve Jobs

Era o bibliotecă tare frumoasă și elegantă. Toate cărțile din lumea asta își doreau să fie așezate pe rafturile ei. De aceea era și așa plină. Greu mai găseai un loc liber, și doar din când în când, dacă vreuna de demult acolo și citită de prea multe ori, ceda și pleca, lăsând un spațiu exact atât cât ocupase. Să-i ia locul o altă carte era foarte greu, nu se prea găseau două la fel. Ba erau mai lungi, ba mai groase sau mai subțiri, ba culorile coperților nu se potriveau cu vecinele.

În bibliotecă erau cărți de toate felurile și pentru toți cititorii. Cele de jos de tot, așezate aproape pe podea, aveau doar desene colorate și erau pentru cei mai tineri.

Pe următorul raft apăreau paginile cu câteva cuvinte, apoi, pe măsură ce urcai, cuvintele înlocuiau tot mai mult imaginile, erau mai sofisticate, se arătau tot mai istețe.

Cum apărea prin preajmă un cititor, fiecare carte încerca să-i atragă atenția discret. O strălucire, un mic pas în față din rând, cum puteau. Toate se visau deschise și citite.

There was a very beautiful and elegant library. All the books in this world wanted to be placed on its shelves. That's why it was so full. It was hard to find an empty place, and only from time to time, if one that had been there for a long time and had been read too many times, gave in and left, clearing out the exact space it had occupied. It was very difficult to replace it with another book, there were hardly two alike. They were longer, thicker or thinner, and the colors of the covers did not match the neighboring ones.

In the library there were books of all kinds and for all readers. The ones at the bottom, placed almost on the floor, had only colored drawings and were for the youngest.

The next shelf was the place of the books having just a few words, then, as you went up, the words replaced the images more and more, they were more sophisticated and clever.

As a reader appeared around, each book tried to get their attention tactfully. They did their best by showing their glow or making a small step forward in line. All of them were dreaming of being opened and read.

Măcar să fie luate și răsfoite! Ar fi avut clar o șansă. Dar erau așa de multe... Cum să te găsească tocmai pe tine?! Și apoi, dacă te ia din raft în sfârșit cineva, ar trebui să fii pe gustul lui.

Ah, dar am uitat să vă spun ceva uimitor: biblioteca aceasta nu era doar frumoasă, avea și un farmec doar al ei. Cărțile foarte dorite deveneau, cu fiecare citire, tot mai mari. Celelalte, cu coperti aproape lipite de cât timp trecuse fără a fi deschise, cu fiecare an se tot micșorau. Nimic nu le mai putea ajuta, de fapt.

Exact ca în vorba "ban la ban trage" și cititul, citit aduce. Era multă tristețe strânsă pe de-o parte, și bucurie amestecată cu mândrie, pe de alta.

Au trecut anii, lucrurile au continuat la fel, nimic nu părea că ar mai putea să le schimbe cursul, nici pentru cărțile norocoase care, devenind tot mai mari, "săreau în ochii" vizitatorilor și erau iar și iar răsfoite, nici pentru celelalte care, minuscule fiind, deveneau imposibil de observat.

Până într-o zi, când s-a întâmplat minunea.

Or at least be chosen and browsed! They would definitely have had their chance. But there were so many... How could they find you?! And then, if someone finally takes you off the shelf, you should be to his taste.

I forgot to tell you something amazing: this library was not only beautiful, it also had a charm of its own. The highly desired books grew larger with each read. The others, with covers almost stuck together from how long it had passed without being opened, were getting smaller every year. Nothing could help them, really.

Exactly as in the saying "money attracts money" so reading brings more reading. There was a lot of sadness on one side and joy mixed with pride on the other.

While the years passed, things continued the same and nothing seemed to be able to change their course, neither for the lucky books that, becoming bigger and bigger, "jumped into the eyes" of the visitors and were flipped over and over again, nor for the others which tiny as they were became impossible to be noticed.

Until one day, when the miracle finally happened.

O clasă întreagă de copii, sau poate chiar două, au năvălit gălăgioși în bibliotecă. Erau puși pe șotii și glume și competiții - cine e primul care ajunge la cartea..., cine poate... cine știe...

După un timp de căutări pe rafturi, când lucrurile s-au mai liniștit, o fetiță se ridică din fotoliul așezat lângă un rând de geamuri mari, pentru cei care nu aveau răbdare până acasă să citească:

- Ați văzut ce cărți mici există, aproape ascunse?
- Nu! Nici eu! Nu...

- Hai să ne întrecem! Cine găsește cele mai mici și mai interesante cărți mici, este șeful clasei în locul meu.
- Da! Bine! Hai! Daaaa!

Entuziasm, care mai de care cu priviri aplecate asupra cărților minuscule răsfoindu-le, împrăștiați pe unde găseau loc, pe scaune, pe podea, pe covor. Dar, cu fiecare copertă dată la o parte, cu fiecare pagină citită, cartea creștea, devenea tot mai mare în mâinile cititorilor, fără ca aceștia măcar să observe, așa adânciți în lectură cum erau.

Pe nesimțite, sub perechi de ochi interesați, chiar și cele mai mici cărți au devenit mari.

An entire class of children, or maybe even two, stormed into the library noisily. They played pranks, made jokes and competitions - who was the first to reach the book..., who was able to... who knew...

After browsing the shelves for a while things calmed down and a little girl got up from the armchair next to a row of large windows intended for those who couldn't wait to get home to read:

"Look what little books are there! And they are almost hidden! Have you seen them?"

"No!" "Me neither!" "No..."

"Let's compete! Whoever finds the smallest and most interesting little books is the head of the class in my place."

"Yes!" "Good!" "Come on!" "Yes!"

Having their eyes bent on the tiny books and leafing through them, one after another enthusiastically scattered wherever they found space, on chairs, on the floor, on the carpet. But, with each cover pushed aside, with each page read, the book grew, became bigger in the hands of the readers, without them even noticing as deep in reading as they were.

Unnoticed, under interested pairs of eyes, even the smallest books became greater.

LIBRIS

We know
books

